

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ.

Стаття 5 Конституції України

№ 5 (117)

Наша ГРОМАДА

П'ЯТНИЦЯ,
6 березня '20

Тут був Тарас

Як відомо, Шевченко в дитинстві побував у нашому краї. Про цей факт нагадує і напис на стелі у Володимирівці: «На честь перебування Тараса Григоровича Шевченка з батьком в степах Кіровоградщини». Там же – цитата з Шевченкової повісті «Наймичка»: «Степь и все степь. Наконец мы остановились ночевать в Дидовой Балке».

Утім, на думку дослідників біографії Шевченка, правильніше було б встановити цю стелу не у Володимирівці, а в сусідній з нею Олександрівці (раніш – Балєєве), де й починається річечка, яку називають Дідовою Балкою. Та чиновники, визначаючи 1989 року місце для пам'ятника, вирішили, що в Олександрівці йому – не місце, бо туди немає дороги, а покласти її – дорого.

Володимирівці, ясна річ, не ображаються владу за те, що встановила пам'ятник в їхньому селі. 9 березня, в день народження Кобзаря, вони знову покладуть до нього квіти.

Тридцять серед 288

За показниками фінансової минулорічної діяльності Катеринівська ОТГ посіла тридцятье місце серед 288 українських ОТГ з кількістю населення до п'яти тисяч.

Цю інформацію оприлюднено нещодавно на сайті «Децентралізація дає можливості»

(decentralization.gov.ua). При складенні рейтингу експерти керувалися таким правилом: чим більші бюджетні доходи й видатки на одного жителя і чим менші витрати на утримання управлінського апарату (теж у розрахунку на одного жителя) – тим вище місце громади.

Маємо нового прем'єр-міністра

Минулої середи парламент задовольнив прохання прем'єр-міністра Олексія Гончарука про відставку та призначив на цю посаду Дениса Шмигала. За но-

вого главу уряду проголосував 291 депутат.

Раніше 44-річний Шмигаль працював віцепрем'єром – міністром із розвитку громад та територій. Протягом кількох місяців очолював Івано-Франківську ОДА. Тривалий час працював у бізнесі, потім – у державних структурах. Згідно з декларацією, у новоспеченого прем'єра є будинок та кілька ділянок у Львові й області. За минулий рік задекларував 3,5 млн грн зарплати. Подружжя зберігає готівкою понад \$200 тис.

Лікарняні – в комп'ютері

Кабінет міністрів запроваджує систему електронних лікарняних листів з 1 квітня 2020 року. Тепер лікар зможе електронним підписом затвердити документ. Система автоматично надсилатиме інформацію про лікарняний роботодавцю

працівника та до Фонду соціального страхування.

На думку урядовців, це пришвидшить процедуру отримання страхових виплат та зменшить шахрайство, коли фейкові лікарняні купували за 200 – 300 гривень.

Що треба знати про коронавірус

Фахівці стверджують, що в пацієнтів з підтвердженим коронавірусом були респіраторні захворювання від легкої до важкого ступеня з симптомами: лихоманки, кашлю, ускладненого дихання. В окремих випадках першими симптомами були діарея, нудота та розлади шлунку.

Симптоми коронавірусу можуть з'явитися якнайраніше через 2 дні, найпізніше – через 14. Тобто людина може бути вже два тижні заражена коронавірусом, але не підозрювати про небезпеку.

Хвороба викликає ураження легень і пневмонію. Більш легкі

випадки можуть нагадувати грип або застуду. Вважається, що вірус передається в основному від людини до людини повітряно-крапельним шляхом.

3 8 Березня!

Дорогі жінки!

Сердечно вітаємо вас з Міжнародним жіночим днем.

Своїми чарівністю, добротою, чуйністю ви прикрашаєте світ, наповнюєте його теплом і добром. Своїми інтелектом і наполегливістю ви робите його досконалим і справедливим. Ви і вдома підтримуєте затишок, і на роботі всти-

гаєте, і громадська діяльність вам по плечу. Захоплюємося вами!

Бажаємо вам і вашим родинам здоров'я, добра, щастя, любові. Хай і надалі вашими талантами та працею примножуються слава, багатство і краса України. Нехай вам усе вдається!

Працівники АТ «Кіровоградське рудоуправління»

На сесії сільської ради

Відбулася сесія Катеринівської сільської ради. Одне з головних питань, які розглянули депутати, – про зміни до бюджету 2020 року.

Зокрема, виділено кошти на удосконалення комунальної техніки. 140 тисяч гривень буде використано на придбання траншейного копака до комунального трактора. 25 тис. гривень додано до 115 тис. гривень, виділених з бюджету раніше на купівлю причепа до того ж трактора.

Зміненим на цій же сесії бюджетом передбачено 16 тисяч гривень на придбання холодильника для Олексіївського закладу

дошкільної освіти. Ще 40 тисяч гривень буде спрямовано на придбання апаратури для Олексіївського будинку культури. Передбачено й придбання ноутбуків для Олексіївського та Обознівського БК, вартість кожного – 10 тисяч гривень.

На утримання доріг, розвиток дорожньої інфраструктури додатково виділено 100 тисяч гривень. 30 тисяч гривень спрямують центральний районний лікарні – на медикаменти та харчі.

Подбала сільська рада на цій сесії й про топографо-геодезичні роботи у Володимирівці, які мають передувати складенню

генерального плану села. На ці потреби використають 90 тисяч гривень.

Також затверджено звіт про виконання бюджету 2019 року. Ось деякі його показники. Залучено надходження в розмірі понад 35 мільйонів гривень. План надходжень перевищено на 3,8 відсотка. Серед найбільших минулорічних бюджетних видатків – на потреби шкільної (41,3 відсотка) та дошкільної (11,4 відсотка) освіти. Більше 5 мільйонів гривень використано на капітальні ремонти приміщень закладів соцсфери, на придбання техніки.

Віктор ІВАНЕНКО

Про права й обов'язки

З учнями усіх трьох корпусів ліцею «Нова школа» поспілкувався нещодавно Юрій Береговий, поліцейський офіцер Катеринівської об'єднаної територіальної громади.

На зустрічах ішлося і про Правила дорожнього руху, і про шкоду наркотиків, і про неприпустимість булінгу – цькування учнями інших учнів або школярів.

Розповів Юрій Береговий дітям і про їхні права й обов'язки. А також нагадав: українським законодавством передбачено кримінальну відповідальність за низку злочинів, вчинених у віці від 14 до 16 років.

Володимиру Бібіку і його дружині Вікторії – з нагоди народження сина

Дорогі Володимире й Вікторіє!

Вітаємо вас з народженням дитини! Бажаємо, щоб синочок зростав здоровим, гарним, розумним, щоб все йому вдавалося. Не сумніваємося, виховате його добрим, мужнім, сильним – справжнім чоловіком.

Нехай Господь оберігає вашу родину.

Працівники АТ «Кіровоградське рудоуправління»

Дорогою на роботу підбирала сонечка – показати вихованцям

Гарна теперішня Обознівка. На вулицях – асфальт, ліхтарі, діє кілька магазинів, милують око приміщення громадських закладів, приватні садиби. Іншою, не такою благоустроєною, застала Обознівку Любов Бурлак, коли на початку 1980-х, закінчивши педучилище, прибула сюди, щоб влаштуватися вихователю в дитсадку.

– Родом я – з Устинівського району, із села Інгульця, – розповіла Любов Петрівна, прийнявши нещодавно мене в себе удома. – Наше село розвинене було. Школа – двоповерхова, дитсадок – теж. Не те, що тодішня Обознівка. Тут і асфальту не було. А дитсадок – в селянській хаті, він колгоспу підпорядковувався. Тіснота!

– Чому ж тоді не залишилися в Інгульці? – запитав я.

– Далеко від міста, – пояснила співрозмовниця. – Тоді про Устинівський район казали: «край географії». Селяни не хотіли, щоб і їхні діти гарували в колгоспі, от і відправляли дітей в міста. Так міркували й мої батьки, теж колгоспники. Мамка буряки сапала, по шість – вісім гектарів кожного літа. І нас, дітей, брала в поле, щоб допомагали. Наробилися ми в дитинстві. А виросли – пішли вчитися. Я після восьмого класу вступила до педучилища в Новому Бузі, це в Миколаївській області. Вивчившись, прибула в Обознівку. Сюди мене в дитсадок направили. Завідувала ним Валентина Петрівна Ярошенко, тепер разом у психоневрологічному інтернаті працюємо. Рік квартирувала я в баби Ірини Вінтенко, добра людина була. Потім я вийшла заміж за місцевого, перебрала-

показати дітям. І квітки приносила їм. Дитсадок хороший, але дуже тісний був. Вихованців – з тридцяті. Більше простору появилось, коли купили двоярусні ліжка, – пригадала колишня вихователька.

– Перші ваші вихованці нині – дорослі чоловіки й жінки, – зауважив я.

– Так, їм по сорок років, – підтвердила співрозмовниця. – Наприклад, Серьожці Кваші, коли я почала працювати в дитсадку, виповнився рік. Маленький був, добрий. Усі діти хороші.

На запитання про стосунки з керівництвом колгоспу Любов Бурлак відповіла так:

– Головою був Назаров. Він частенько приходив до нас, цікавився справами. На свята ми з дітьми вітали його, підлизувалися. Іван Кузьмович тоді гроші видавав, і ми купували іграшки. Харчі в дитсадку

логічного інтернату створили комфортні (якось керівник закладу Олександр Дудка влаштував мені екскурсію).

А ще я випитав у Любові Петрівни, що її чоловік – бувалий моряк.

– Дванадцять років плавав на суховантажі. Чи ходив, – поправилася жінка, маючи на увазі, що серед моряків заведено говорити «ходити морем». – Бував і в Африці, і в Америці. Що привозив нам? Сувеніри. З одягу – нічого. Казав, за кордоном усе – таке ж, як і тут.

Поговорили й про Бурлака-молодного. Про те, що Роман – активний учасник місцевої художньої самодіяльності, мені було відомо й до цієї зустрічі. А Любов Петрівна розповіла про ще одну синову прикрасу:

– Рома як малим був, у бабиній хаті лабораторію облаштував. Одягав білого халата, змішував йод, зеленку, ще щось.

ся до нього. Юра саме з армії повернувся, влаштувався на чавуноливарному.

За словами Любові Бурлак, працювати в дошкільному закладі їй подобалося.

– Як іду на роботу, підберу в траві якусь комаху, наприклад, сонечко, щоб

були з колгоспу, завжди свіжі. 1993 року я пішла в декретну відпустку – Рома народився. Коли повернулася на роботу, в колгоспі було вже інше керівництво. Вихованців дитсадка дуже поменшало, і нас перевели в приміщення обознівської школи. Згодом дитсадок закрили.

– З ким з персоналу закладу ви дружили? – поцікавився я.

– З Ларисою Терещенко, Наталією Беспечкою, Валентиною Ярошенко, – відповіла Любов Петрівна. – На Новий рік, на інші свята збиралися. Колеги ж! Та й домашні турботи однакові мали – городи, корови, свині.

– А коли дитсадок закрили, – продо-

вжила співрозмовниця, – я влаштувалася в пекарні в психоневрологічному інтернаті. Пекли хліб для обознівського і ще двох інтернатів. Тяжка робота. Роман, синок, після школи прибігав до мене в пекарню. Коли мені випадала нічна зміна, він залишався біля мене, спав на розкладачці. Надя Харченко, напарниця, гралася з ним. Співали, танцювали разом. Рома любить тьотю Надю. П'ять років я працювала в пекарні. Потім перевели в санітарки.

Розповіла Любов Петрівна й про стосунки з підопічними:

– Я як тільки влаштувалася була в інтернаті, намагалася пожаліти всіх. Приходжу на роботу, а вони – до мене, просять смачненького. Годують тут їх добре, та хочеться ж домашньої їжі – сала, вареника, пиріжка. Я приносила їм. Потім зрозуміла: всіх не нагодуєш.

Я погодився. Тим паче, що знаю: умови проживання для своїх підопічних працівники Обознівського психоневро-

Досліді проводив.

Хімію любить з дитинства. Школярем поступив в гімназію Короткова, мистецького спрямування. (Нині цей заклад в Кропивницькому називається Централь-ноукраїнським науковим ліцеєм-інтернатом. – В.К.) Але вчитися там не став. Я йому сказала: артистів – повно, треба серйозну спеціальність здобути. Рома й поступив після школи в Херсонський державний університет, спеціальність – хімія. Закінчив, але підходящої роботи за спеціальністю не знайшов. Влаштувався у сільській раді. Любить спілкуватися з людьми. Коли бабусі величають його по імені й по батькові, просить називати Ромою.

Залишаю затишне помешкання Бурлаків з надією якось прийти до них іще, аби поговорити з главою родини. Сподіваюся, він розкаже про своє моряцьке минуле.

Віктор КРУПСЬКИЙ

Млинці за родинними рецептами

Масляну відсвяткували православні минулого тижня.

Наприклад, у недільній школі при Свято-Михайлівському храмі в Олексіївці про-

водилися веселі конкурси, ігри, майстер-класи. Родинними рецептами приготування млинців поділилися Станіслав Лупашку, Ліза Лобко та Вікторія Шевченко. Діти власноруч замішували тісто, смажили млинці та частували друзів.

Що треба знати про другий етап медреформи

Першого квітня в Україні стартує другий етап медичної реформи. Він стосується медичних закладів, які надають спеціалізовану (районні, міські) та високоспеціалізовану (обласні лікарні і центри) медичну допомогу. Пацієнт зможе вільно обрати ту лікарню і спеціаліста, в якій хоче проконсультуватися чи прооперуватися. Прив'язки до районної чи міської лікарні більше не буде. І гроші за надану медичну послугу Національна служба здоров'я (НСЗУ) заплатить тій лікарні, яку обере пацієнт.

Що варто ще знати пацієнтам?

1. НСЗУ оплачуватиме медпослуги лише за скеруванням сімейного лікаря. Тож

ті, хто ще не обрав свого сімейного лікаря і не підписав з ним декларацію, мають це зробити до 1 квітня. Якщо ви прийдете на прийом до спеціаліста без скерування, то за медпослугу заплатите з власної кишені. Виняток: з квітня без скерування сімейного лікаря безоплатно можна буде звертатися лише до акушера-гінеколога, стоматолога, педіатра, психіатра, нарколога.

2. Скерування до спеціаліста і медична карта пацієнта будуть електронними. На телефон пацієнта, якого сімейний лікар скерує на консультацію до вузького спеціаліста, прийде відповідний код. Для літніх пацієнтів, яким непросто користуватися телефоном, код можуть роздрукувати.

3. Прив'язки до міських

чи районних лікарень більше не буде. Пацієнт матиме право обрати лікаря і лікарню, в якій хоче поправити своє здоров'я. Якщо раніше мешканця села будь-якого району скеровували до кардіолога, що працював в районній поліклініці чи лікарні, то з квітня цього не буде.

4. Вимога купити ліки чи заплатити за аналізи, обстеження тощо – незаконна. Кожна медична послуга має свій тариф, згідно з яким НСЗУ платитиме лікарням за надані послуги. Якщо ж все-таки в лікарні від пацієнта вимагають щось там придбати, йому варто зателефонувати по номеру 16-77. Це гаряча лінія НСЗУ. Служба має право призупинити оплату і навіть розірвати договір з такою лікарнею.

— Мені було п'ятнадцять, а йому дев'ятнадцять, коли ми з ним познайомилися, — каже про свого чоловіка Валентина Іллівна Булгак. — Дружили чотири роки, а потім побралися.

Я завітав до Булгаків удруге. Місяців два тому хотів поговорити з ветераном рудника Павлом Дмитровичем, та не застав — поїхав чоловік по ліки до Кропивницького. Цього разу — та ж сама історія. І мені спадає на думку розпитати про нього у Валентини Іванівни — вона ж то знає про нього все.

Але Валентина Іллівна не хотіла приставати на мою пропозицію. Довелося вдатися до «провокаційного» запитання:

— Любов була?
— Та була.
— Тоді розповідайте, чим він привернув вашу увагу.
— Чим привернув? — перепитує жінка й тут же захоплюється сміхом. — Якось батько мій, завідувач Катеринівської колгоспної фермою, приходить додому та й каже матері: «Ішли діти з берега, з кладки, і Булгаків так матюкався, так матюкався... Оце комусь кислиці сняться».

— А потім, коли дізнався, що це — майбутній зять, що казав?

— Нічого. Стосунки між ними були дуже добрі. Бо Павло ніколи не лінувався, і в кар'єрі встигав, і вдома допомагав. Ніколи без діла не сидів. Він тому й захотів свій будинок мати, щоб було чим займатися... Коли купили цю хату, я як побачила — за голову взялася: обдерта, бур'яном заросла. Кажу йому: «Не хочу я ніякої хати», а він: «Я сам усе зроблю «під ключ», ти сидітимеш як королева». Ага, як королева! Два роки вдвох її до ума доводили... Він такий швидкий та проворний був. Не думав, що колись може нездужати, і тепер, коли має проблему з ногами, каже: «Чого ти мене не збила, коли я захотів хати?» А я йому: «Ти ж сам казав, що в квартирі живуть тільки ледачі».

— Невже вам ніколи тут не подобалося?

— Та чому ж не подобалося? Подобалося. Тільки ж працюва-

ків там працював. Машини були різні — і Мазі, і Крази, і Белази, а під кінець і Камацу.

— То він і на пенсії ще працював?

— До сімдесяти років. Я вже сварила його «Невже ти не заробив, — казала, — щоб відпочивати?» А він мені: «Коли Кухті (генеральний директор АТ «Кіровоградське рудоуправління». — Авт.)важко, — тоді якісь проблеми були на руднику — а я візьму й піду? Ні». І працював. Тепер я думаю собі: якби й

Навіть не їздив у санаторії, куди йому давали путівки.

Говоримо про «вовка», а «вовк», тобто Павло Дмитрович, — на поріг. Повернувся з міста.

— А мені вже доповіли, що гостя маємо, — усміхається.

— Хто ж це вам доповів? — запитую.

— Та є такі.

Ось тепер можу дізнатися те, що мене цікавить, з перших, так би мовити, уст. Для початку згадую про «кислиці». Господар

найбільше?

— Белази.

— Не Камацу?

— Ні. Камацу — машина для жінок.

— Дружина про вас розповіла мені все, а що ви може сказати про неї? — змінюю тему нашої розмови.

Чесно кажучи, не сподівався почути таке зізнання.

— Знаєте, — сказав Павло Дмитрович, — за дружину я дуже вдячний її батькам. Вона мені до душі. Якби не вона, я, мабуть

Павло Булгак:

«Вона мені до душі. Якби не вона, я, мабуть, і не жив би»

ти треба було весь час.

Тут варто зазначити, що в будинку Булгаків дуже охайно, затишно. Можливо, тому й різдвяник милує око рясним цвітом.

— Це він уже вдруге цвіте, — помітивши, що я звернув на квітку увагу, каже Валентина Іллівна. — Перший раз цвів, як і належить йому, в грудні, а це знову. Аж дивно.

Я повертаю нашу розмову до Павла Дмитровича: де вчився, де працював.

— Після школи подався в Крим, вступив там, здається, в дорожно-транспортний технікум, але провчився всього місяця і повернувся в Катериївку, — розповідає Валентина Іллівна. — Не зміг без свого села. Пішов різноробочим на стройку, але хотів працювати на машині. Зібрав гроші, закінчив курси в Кіровограді й улаштувався на руднику. Більше п'ятдесяти ро-

дали ходив на роботу, то може б, ноги не боліли, як оце болять? Дома ж він не сидів, бо ми мали кілька городів, живність різну тримали. Кролям такі рептухи трави таскав, що куди там.

— Часто навідується в кар'єр?

— Жодного разу не був. Дуже сильно переживав, коли звільнився, і про кар'єр при ньому краще було не згадувати. Довго відходив. Тепер він у курсі, що там відбувається, бо хлопці часто його провідують. Тільки сяде на лавку під тинком — і вже хтось біля нього. Хлопці його поважають.

Цікавлюся, чи має Павло Дмитрович захоплення для душі. Валентина Іллівна здвигує плечима.

— Ще коли в школу ходив, любив ловити рибу, — каже, — а потім — робота в кар'єрі і вдома.

погоджується:

— Було таке. Але ж пізніше я вже не дозволяв собі матюків.

Додає, що на тещу й тестя йому пощастило.

— Мої батьки померли рано, то вони були мені як рідні. І стосунки в нас з ними були дуже гарні.

— Ви все життя працювали...

— Ой, це правда. В мене було скільки енергії, що й не передати. Якось навіть сказав дружині: «Кінчився день, а я ще не нароби́вся». У кар'єрі не пас задніх, завжди був у передовиках.

— Ви працювали на різних машинах, яка вам подобалася

би, й не жив.

На його очах з'явилися сльози, і я здогадуюся, що то сльози особливі.

— Вона в мене така трудяга, — продовжив Павло Дмитрович. — Працювала і на стройці, і на заводі, а ще ж дома робота і діти були. Фактично дочок вона виростила, бо я в кар'єрі пропа-дав...

На закінчення пропоную подружжю, що пронесло крізь усе життя дуже ніжні почуття одне до одного, сфотографуватися. Валентина Іллівна — категорично проти:

— Фотографуйте його одного.

Коли стає зрозуміло, що вмовити її не вдасться, Павло Дмитрович просить зачекати. Невдовзі я тримаю в руках унікальну фотографію — мої співрозмовники в день їхнього весілля. І ще одне «історичне» фото — Павло Дмитрович на фоні свого улюбленого Белаза. Обидві фотографії мене цілком влаштовують. Перезнімаю їх і прощаюся з цими гарними людьми...

Сергій ЗАДОРЖНИЙ

Р. С. Подружжя Булгаків висловлює подяку за чуйне ставлення і добросовісне виконання своїх службових обов'язків медсестрам Катеринівської медичної амбулаторії Наталії Григорівні Вітряченко та Інні Станіславівні Суржок. Вітають їх зі святом Восьмого березня та бажають їм міцного здоров'я й успіхів у подальшій роботі на благо громади.

Не палити!

Два тижні тому на околиці Обознівки з боку селища Нового виникла пожежа. Горіли очерет та осока в ставку, трава на березі. Приїздили пожежники, погасили.

Лихо сталося не на звичайній ділянці, а на відтворювальній.

— Відтворювальні ділянки призначені для відтворення мисливських тварин. У таких місцинах забороняється полювати. А палити траву на на відтворювальних ділянках — це варварство, яке призводить до загибелі звірів, — каже голова первинної організації Українського товариства мисливців та рибалок Олег Крупінський, який брав участь у гасінні недавньої пожежі в Обознівці, поки туди не прибули рятувальники.

За словами Крупінського, таких пожеж було б менше, якби не селяни, які свідомо запалюють стару осоку, щоб на її місці виросла нова (молода осока — добрий корм для живності). Як колишній пожежник Олег Крупінський нагадує всім: такі «досліди» з природою — небезпечні ще й для людських жител, розташованих неподалік.

До того ж, за випалювання залишків трави передбачено адміністративну відповідальність, а за пошкодження вогнем зелених насаджень навколо населених пунктів та за спалювання стерні на землях сільгосппризначення — кримінальну.

Про це писала «Зоря комунізму»

На честь повстанців

6 листопада 1977 року відкрито меморіальну дошку, встановлену на фасаді музею у Володимирівці на честь учасників Канізького повстання. Про це повідомила «Зоря комунізму» за 11 листопада того ж року. Зазначається, що в урочистостях з цього приводу брав участь ветеран війни полковник в запасі Ю. Василенко.

Канізьке повстання — збройне повстання селян Єлисаветградського повіту проти австро-німецької окупації в травні — червні 1918 року. У центрі повсталих сіл був Каніж. Австрійський каральний загін, придушивши повстання, стратив там 117 селян.

Хто такі тритисячники

Про трудові звершення тваринників осикиуватського відділку колгоспу імені Горького розповіла районка у випуску за 19 листопада 1977 року.

Серед найкращих працівників названо Лідію Бібик, Олексія Корнеєва, Віктора Сушка, Віру Іщенко, Валентину Криворот, Надію Нероду, Любов Іщенко, Любов Мошак. Зазначається, що деякі доярки

за січень — жовтень 1977 року надоїли в середньому з корови 3000 літрів молока. Таких названо тритисячниками.

Не вистачало запчастин

Про ремонт сільгосптехніки в колгоспі імені Чапаєва розповіла «Зоря комунізму» за 19 січня 1978 року. «Відремонтував свого комбайна Микола Данов, закінчує це робити Леонід Савченко», — ідеться в газетній замітці. Зазначається: «майстерня нова, всі умови для роботи». Повідомляється й про труднощі — нестачу запчастин. Через відсутність підшипників Трохим Бринзаров не міг вчасно закінчити ремонт бурякозбирального комбайна КС-3. Також не вистачало валу муфти для трактора Т-74, гальмових накладок. «Сподіваємося, «Сільгосптехніка» допоможе», — висловив надію автор замітки — О. Тюпа, майстер-наладчик третьої тракторної бригади колгоспу імені Чапаєва.

Виконати план достроково

Про соціалістичне змагання на руднику вогнетривих глин ішлося в статті «Старт гірників», опублікованій у районці

за 4 лютого 1978 року. «Ми вирішили на тиждень раніше виконати план 1978 року — третього року десятої п'ятирічки», — запевнив директор рудника В. Скоков, автор статті. Він розповів, що «без простоїв працюють машиністи екскаватора Леонід Горобченко, Андрій Демешко, Віктор Терленко, Микола Порожняков», «добре трудяться водії БелАЗів Володимир Ярошенко, Володимир Федоров, Іван Мельник, Григорій Мірза». «За січень ми поставили продукції на 110 тисяч карбованців при плані 105 тисяч», — зазначив директор рудника.

Допоміг односельцеві

Подяку жителю Грузького Л. Газі від його землячки Г. Пономаренко опубліковано в «Зорі комунізму» за 9 лютого 1978 року.

Ідеться про такий випадок. Чоловік Г. Пономаренко, впавши, поранив голову. Саме був вихідний, колгоспні гаражі — на замках. На допомогу прийшов Леонід Іванович Гага. Він переніс пораненого в свою машину і довів до лікарні. «Тепер чоловік здоровий, працює», — висловила радість Г. Пономаренко.

Про порушення сну в дітей

Останніми роками збільшується психоемоційне напруження у дітей. Це призводить до вегетативних дисфункцій, головного болю та порушень сну – інсомнії. На інсомнію страждає до 27 відсотків дітей та підлітків.

ним є перехід від 3 – 4-годинного циклу «сон-неспання» до переважання неспання вдень (з двома спаннями). Вік виростання з денного сну може варіюватися, але зазвичай до 4 – 5 років діти сплять і вдень. Уночі дітям та підліткам слід спати 7 – 9 годин.

Найчастішою причиною порушення сну у малих дітей є дискомфорт від болю в животі і прорізування зубів.

Вважається, що дитина молодшого шкільного віку є ідеальною моделлю хорошого сну: такі діти добре засинають, сплять, поки не настає спонтанне пробудження, залишаються активними і бадьорими весь день, не маючи потреби в денному сні.

У підлітковому віці, особливо в період статевого дозрівання, відбуваються фізіологічні зміни, які можуть спричинити порушення сну. У старшокласників інтенсивне навчання в поєднанні з комп'ютерними іграми може призвести до інсомнії та денної со-

нливості. Щоб дитина спала краще, слід привчити її вкладатися спати в певний час. Не давайте дитині перед сном шоколад і газованих напоїв. Обмежуйте дитину в перегляді вдень фільмів, в комп'ютерних розвагах.

Якщо привчите дитину засинати без ліків, це забезпечить їй здоровий сон і в дорослому віці.

Швидкому засинанню сприяють такі народні засоби. Наповніть тканинний мішечок висушеними квітками ромашки, лаванди, троянди, покладіть його біля дитячого ліжка. Склянка теплої молока перед сном діє заспокійливо. Чашка ромашкового чаю без цукру сприяє міцному сну. Тепла ванна з декількома краплями лавандової або ромашкової олії розслабляє м'язи й допомагає швидко заснути.

Людмила ДУШКІНА, завідувачка неврологічного відділення обласної клінічної дитячої лікарні

Хронічні порушення сну негативно впливають на функції центральної нервової системи вдень. Погіршується пам'ять, знижується концентрація уваги, часто виникає головний біль.

Батькам слід знати про важливість повноцінного сну для їхньої дитини.

Новонароджені зазвичай сплять 18 – 20 годин на добу. Протягом першого року життя дитини сон і неспання організуються в тривалі періоди. Так, нормаль-

Народилася 29 лютого

Математики підраховали, що ймовірність народитися в останній день лютого високосного року дорівнює 1:1451. З цього випливає, що в світі – близько чотирьох мільйонів людей, народжених 29 лютого. Є такі і в Катеринівській об'єднаній територіальній громаді. Про одного з них «НГ» уже розповідала. І от настала черга познайомити широкий загал з Анастасією Чеботар з Обознівки. Оскільки дівчина нещодавно поїхала до Чехії (де й справила двадцятиліття), кореспондентів газети не залишалося нічого, як поспілкуватися з її батьками.

— Ми 2000 року в Кіровограді мешкали, — розповів Олександр Чеботар. — Народжувала Оля в пологовому будинку на Новомиколаївці. 28 лютого я кілька разів телефонував туди з дому, мені відповідали, що дружина ось-ось народить. Настала ніч, і я заснув, хоч і не збирався спати. Прокинувшись, відразу ж зателефонував. Почув: «Вітаємо, у вас донечка». Уранці вже був у пологовому. Оля показала мені дитину через вікно. Я помітив, що доня — з волоссячком на голові, чорненьким. Дуже радий був. Звісно, не забув і про могорич — батька й

брата похастував. Настя — наша перша дитина. Потім народилося ще троє, теж дівчата.

На запитання, чому назвали дитину Анастасією, Олександр

За словами Ольги й Олександра, невдовзі після народження Анастасії вони постановили, що у невисокосні роки справлятимуть день її народження 1 березня.

Розповіли Чеботарі й про вдачу старшої дочки. За їхніми словами, Насті притаманні лідерство, підприємливість. До того ж, дівчина — музикальна, з допомогою батька опанувала гітару.

— А як була маленькою, часто казала «біте — будь ласка» по-німецькому. Як почув уперше від неї «біте, чай», аж вухам не повірив. Не знаю, звідки вона взяла це слово, — пригадав Олександр.

Анастасія закінчила школу в Катеринівці, потім — будівельний коледж в обласному центрі, вивчилася там на менеджера. Працювала в школі програмування «Школа ++» в Кропивницькому. Устигла побачити світ — побувала в Єгипті. І от подалася в Чехію. Хоче знайти там застосування своїм талантам. Нехай же їй пощастить!

Віктор ІВАНЕНКО

На знімку: Анастасія Чеботар у храмі в Єгипті.

відповів, що це ім'я йому запропонували сусіди по гуртожитку, які чули його авторську пісню про Настю (Чеботар — музикант і поет).

— Ми й вирішили: хай буде Настя, — сказала Ольга. — Красиве ім'я.

Свято поезії

Відчути красу поезії «срібного віку» — на це націлила учнів вчителька зарубіжної літератури Тетяна Царук, реалізуючи в ліцеї «Нова школа» мистецький проект, присвячений творчості Ахматової, Цветаєвої, Пастернака, Блока.

Про це повідомила директор ліцею Ольга Буряк у фейсбуці. Також вона закликала учасників групи «Ліцей «Нова школа» поділитися думками про своє ставлення до поезії.

«Наша ГРОМАДА» — загальнополітичне видання. Засновник — ПАТ «Кіровоградське рудоуправління».
Свідцтво про реєстрацію КГ № 890/466.

Редактор Крупський В. І.
Адреса редакції: Кіровоградська область, Кропивницький район, с. Катеринівка, просп. Гагаріна, 8. Тел. (0522) 31 46 45.

В улюбленому кафе

Ізнову дитяче кафе в Катеринівці приймало гостей з Володимирівки. Цього разу їх було двадцять п'ять.

Діти частувалися ласощами, асортимент яких істотно розширився (про це подбала праців-

ниця закладу Олена Капотій). Повправлялися й у відеоіграх (у закладі є відповідна апаратура).

Нагадаємо, катеринівське дитяче кафе належить АТ «Кіровоградське рудоуправління». Це підприємство власним транспор-

Прорвалися у фінал

Команда «Without boys» ліцею Катеринівської сільської ради «Нова школа» прорвалася в фінал відкритого обласного чемпіонату шкільних команд КВК.

творчості. Тема була така: «Улюблений предмет».

Журі — відомі в Кропивницькому гумористи та стендап-коміки — належним чином оцінило гру команди

Півфінальні змагання пройшли в актовій залі Кіровоградського обласного центру дитячої та юнацької

«Without boys». Її вдалий виступ — це й заслуга тренерів Алли Очкали, Тетяни Іляшенко й Валерії Мацко.

Ваше здоров'я

Кому хурма може зашкодити

Хурма — це комора вітамінів і корисних речовин, які необхідні організму людини. Однак варто пам'ятати, що далеко не всім вона корисна. Є випадки, коли від її вживання треба відмовлятися.

Ці плоди протипоказані при спазмах в кишечнику і закрепах, оскільки танін, що міститься в хурмі, може спровокувати гостру непрохідність. В'яжучі речовини хурми сприяють неправильному метаболізму, тому при ожирінні фрукти теж протипоказані.

Хурму категорично забороняється їсти дітям до десяти років: танін в поєднанні із шлунковим соком утворює в'язку суміш, яка зв'язує всю їжу в шлунку в одну грудку, і це загрожує негативними наслідками. Лікарі також не радять вживати цей фрукт при діабеті. Дієтологи і медики категорично забороняють поєднувати хурму з молоком і навіть звичайною холодною водою — можуть виникнути проблеми із шлунком.

Усе може насіння кропу

Високий тиск нормалізується, зникнуть запори, болі в шлунку і сечовому міхурі, проїде нетримання сечі і калу, якщо в заварювальний чайник насипати столову ложку з гіркого насіння кропу і залити їх півлітрами окропу. Накрити чайничок серветкою або укутати рушником на 40 хвилин, щоб насіння добре запарились і віддало всі цінні речовини воді

Отриманий настій треба пити прямо з носика чайника по 3 ковтки часто — не менше семи разів на день, а ще краще — 10 разів. Обов'язково пити під час їжі, не на голодний шлунок і не після рясної трапези.

Курс лікування — тиждень, потім настій можна вживати періодично, скажімо, 2-3 дні на місяць, для профілактики.

Крім зазначеного ефекту, такий настій укропного насіння відмінно лікує кашель, бронхіт, хвороби горла, а також позбавляє від безсоння.

Надруковано у ПВП «Поліграф-Сервіс», м. Кропивницький, вул. Садова, 88-а. Тижневий наклад — 1500 примірників. Зам. № 490